

λζ.
COLLEGII CRIMINALIS
Disputatio Prima generalia delictorum
pertractans

Quam
Ex

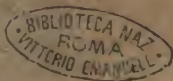
DECRETO ET
AVTHORITATE MAGNI-
FICI ET AMPLISSIMI IVRISCON-
sultorum ordinis in inclyta Liptensi
Academia,

Præside

GERBERO Dieterichs SAXONE.

*Nobiliss. ac præstantiss. dnn. Collegis exercitij causa
ad disputandum propono*

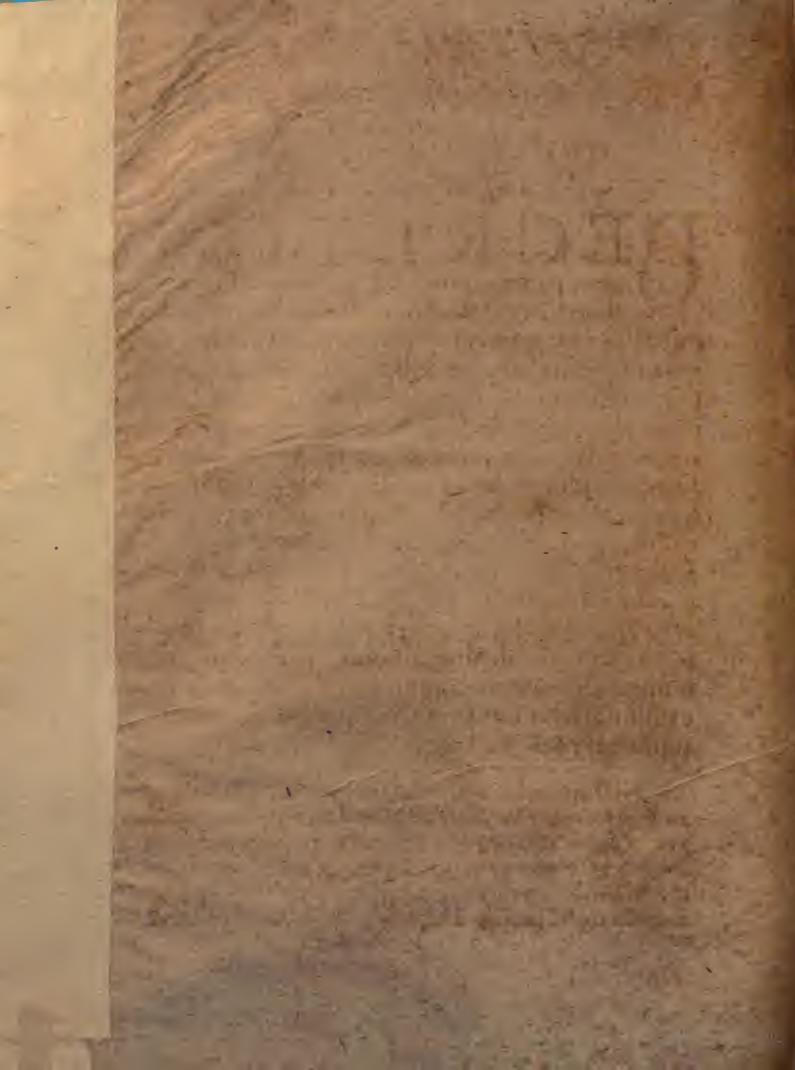
IOHANNES SCHEFFLERVS Bavarus.

HALÆ SAXONUM,
Typis CHRISTOPHORI BISMARCI,

Anno M. DC. XIII.

13

COLLEGII CRIMINALIS

Disputatio Prima.

THESIS I.

Quam frequens sit in ioro quaestio qua de criminibus passim gravillimè disceptatur non ignorant, quotquot castra forentia sectantur (a) tanta enim mortalium est perversitas tanta nequitia ut omnis generis vitia in precio habeant & si fortè facinora etiam gravissima committant, hoc vero sibi laudi ducant. Quod cum intelligeret optimus Legislator tot tantasque pœnas ad refranandam illam delinquendi libidinem proposuit (b) In quam quoque rem extat D. Caroli V. omnium seculorum memoria celebrandi tanto Imperatore digna constitutio (c) At quid lex sine executore? videas enim passim iudices tam lenes in irrogandis pœnis existere, & tanto perè ad delicta connivere (d) ut nisi huic malo occurratur, valde verendum sit ne rota Resp. tandem pessum eat, (e) Ea igitur cum sic subiecti hujus argumenti dignitas, cum non minori utilitate conjuncta, nihil abs te me facturum existimavi si eam, quantum per ingenii vires licuerit, pertractarem (f) Sed ad rem.

(a) Damhoud. *in prax. crim. in proam. n. 10. Tib. Deci. in tr. crim. lib. 2. cap. 1. Hyppol. de marsil. in s. ad l. Cor. d. sic. in proem.* (b) *vid. tot. l. ff. de pœn. & passim alibi.* (c) *adi. die pœnliche Halsgerichts Ordnung* (d) *contra leges tam civiles quam divinas cap. ut clericus extra de vit. & hon. cler. Nihil namq. nostræ leges frequentius in ore habent, quam publicè interesse rigore publicæ disciplinæ postulare, criminosos debita pœna*

affici l. ita vulneris s. s. i. ff. ad l. Aquil. l. locatio s. quod illicite ff. de publ.
& vectig. al. l. Srichum s. ametsi ff. de solutionib. l. si longius s. i. ff. de judicijs
Non debere iudicem à legitimis pœnis recedere, nec legibus non modo
vel severiorem, sed nec mitiorem esse teste Justin. in N. 82 cap. 10.
Nam in leges iudices jurant, & leges etiam in pœnis sequi iubentur à
Principe & Pontifice l. servi C. ad leg. Iul. de adult. cap. cum non ab homi-
ne ibi legitima pœna non infligatur extra de judicijs, ut ita quos ad vitæ
decora domesticæ laudis exempla haud provocant correctionis saltem
medicina compellat l. unica C. de emend. ser. Heig. part. 1. quest. 36. n. 48
Prosper. Farinac. parte 1. quest. 17. n. 22. Item publice in tetesse provinci-
am malis hominibus purgari, ut in quiete permaneat, l. si longius s. i. ff.
de jud. l. congruit ff. de off. prasid. l. 3. C. de Epis. aud. Damhoud. in tract.
crim. in pr. s. n. 2 & seq. Justam delicti pœnam remitti facile non debere
ne ad maleficia temere quis profiliat l. si operis C. de pœn. Bene ergo Pau-
lus Castren in d. l. 3. C. de epis. aud. sanctissimum inquit officium est si fiat
iusticia de criminosis. Facilitas enim veniæ incentivum præber delin-
quendi cap. in Clericorum. Extra de vita & honest. Cler. Nec potest pin-
guior victimam mactari DEO quam homo sceleratus secundum Senecã.
Schneidvv. & interpp. ad prim. l. de obligat. quæ ex delictis nascuntur.
Unde recte damnant multi eorum opinionem, qui criminolum puel-
læ petenti in maritum, iudicem concedere debere arbitrantur. Illa
enim sententia & Reip. perniciofa est, & nullo jure (quamvis receptum
enim passim consuetudo non sine summo Reip. in commodo contrari-
Quomodo & Senatus Parisiensis in hanc sententiam pronuntiavit.)
potest probari clarissim. Dn. Ericus Heidemman disp. 3 in corol. Schneid-
d. loc. Tiraq. de pœnis cap. 5. 6. Clarus in practica crim. quest. 98. Sed hac
de re forte alibi dicetur prolixius. Leges quoque divinæ clamitant faci-
norosos debitis pœnis esse subjiendos inspice cap. 13. Deut. v. 5. 7. 8 9. 10
cap. 17. vers. 2. & seq. Exod. cap. 21. & 22. Apocal. 19. v. 5. 6. & seq. 3. Regum
cap. 20. cap. 41. & seq. & passim alibi. Quare nullo colore excusaveris
iudices pœnam vel plane nullam vel ipsi legibus levitorem facinoro-
sis nescio quo æquitate & elementariæ prætextu irrogantes. Pœcant
enim graviter in leges & Divinas, & Humanas, vid. cap. Samuel. 17. lib. 1.
Ut periculum sit, ne anima, ut decretum Regi Achab 3. Reg. 20. vers. 41
& seq. talium iudicium, præter pœnas in eis variis legibus constitutas,
quas persequitur Prosper Farinac. parte 1. quest. 17. num. 6. subeat nocent-
tis vicem

tis vicem. Certe infeliciter eiusmodi mitigationes nonnullis cessisse ex
 his constat quæ referunt Matth. de afflictis in constitutionib. Regni Si-
 cilie. quæ incipit. pœnam eorum n. 2. not. 2. Paris. de Put. in tract. s. jud. 1.
 de pan. c. 3. n. 3. Clarus in præf. crim. §. fin. qu. 85. vers. illius quæro, Cassian.
 in consuetud. Burgund rubric. de pœn. vide Landrecht art. 69. Plane illud
 non diliteor, iudices diligenter circumspicere debere ut æquitatem
 potius ante oculos habeant, quam exactum rigorem neve quid duri-
 us aut remissius, quam delicti qualitas postulat & admissi gravitas, sta-
 tuant, l. 11. ff. de pœn. & meminerint melius esse plures nocentes absolve-
 re quam unum innocentem condemnare l. 5 §. 1. ff. de pœn. item in ob-
 scuro & dubio debere nos faciliores esse ad absolvendum quam ad con-
 demnandum *lin obscuris l. semper ff. de R. l. l. animus ff. de O. & A.* Prosper
 Farinac. in tract. crim. part. 1. quæst. 17. n. 6. & 8. ac promores in pœnam
 leviolem, quam graviorem. Et hoc est quod J. C. in l. in interpretatione
 ff. de pœn. pœnas inquit interpretatione esse leniendas Mynsinger
cent. 1. obs. 45 Minus enim delinquitur in lenitate, quam rigore, illi me-
 deri possumus, aut huic nequaquam. Damhoud. in prax. crim. c. ult. n. 12.
 Prosper Farinac. d. loco Welemb. in parat. ff. de pœn. n. 6. Ad hoc contendo
 ipsa lege iudicem clementiorem esse nec posse nec debere. Quando au-
 tem ex iusta causa (quænam autem talis sit ab arbitrio iudicis depen-
 det, ut tractant Dd. in l. 5 §. si severior Cod. ex quib. cau. infam. irrogatur &
 l. hodie ff. de pœn. Clarus §. sent. quæst. 85) pœnam pro delicti & personæ
 qualitate minuere vel graviorem irrogare possit, bene docent vir Ma-
 gnif. & J. C. clarif. Dn. Leopold. Hackelm. præceptor & patronus mi-
 hi, dum ero, observandus, in illust. quæst. disp. 24 in cdrol. Prosper Farinac.
 in tract. crim. parte 1. quæst. 17. n. 7. & seq. Mollerus 1. semest. 17. Barto. in l.
 quid ergo §. pœna gravior ff. de his qui notant infam. Gei. lib. 2. de pace publ.
 cap. 9. n. 22. Vbi erudite monet ita hodie observari maxime vero in
 supremo imperii iudicio, ut si forte ex gravi aliqua causa pœna legiti-
 ma minuatur vel mutetur, causa illa in sententia semper exprimat,ur
 vel nominatur ut nonnulli volunt, vel generaliter ut plerumq; persuasum
 est illis verbis: ex iustis causis nos moventibus. &c. (d) quomodo n. quæ-
 so fieri potest Remp. illam distare quæ adversus delinquentes nervos
 non extendit, nullum certe certius interitus Reip. argumentum prodi-
 tum extat, quam ubi virtuti suus honos denegatur & delictis pœna
 non peritolvitur, testantur id Rerump. apud diversas gentes innumera

exempla, testatur Divinus ille Plato in lib. quem scripsit de rep. Id quod mihi eleganter admodum adumbrasse videtur Grammat. decij. 36. quando inquit, delinquentes si non puniantur, publica turbatur lætitia, dissolvitur societas, ex qua omnis necessitudo in hac vita ceu ex fonte oritur Gœd. in l. 101 ff. de V. S. & ira Dei in nos provocatur. Ex diverso pro delictorum punitione venia speratur, & populi incolumitas procuratur, l. nemo & ibi Bald. C. de Epis. aud. (c) Quam autem vereor ne meis ipse cervicibus onus imposuerim, sub quo concidam, & cui serundo imparem me esse eventus qui stultorum magister dicitur coguat.

Animis ergo opus est, & pectore firmo.

In hac autem materia tractanda ita progrediar, ut quæ jure nostro civili Justiniano, & Carolina constitutione criminali saluberrima, ad delicta pertinentia sunt prædita, quanta poterò diligentiam annotem, nec minus quid novo Germanico Romano jure (recessus Imperii intelligo) sit constitutum quidve usus passim approbarit, passim suis locis inseram. Ut autem totum negotium eo feliciter ex animo succedat, Primum quædam in genere de maleficiis præmittam deinde ad singulas species delictorum transitum faciam, Postremo loco procelsum criminalem traditurus.

THESIS II.

Est igitur delictum à derelinquendo dictum (a) Rectè namque venit in mentem à definitione nominis, quod nostris per quam familiare (b) rem incipi oportere (c) quod à maleficio, crimine, facinore, flagitio, peccato, excellu sceleris Doctores faciunt diversum. (d) Definiri equidem delictum in genere potest (e) quod sit factum (f) quo quis dolo (g) vel culpa (h) legibus in vitis (i) alium lædit (k) & quod est consequens læsio sic ad pœnam obstringit. (l)

(a) quasi

(a) quasi derelictum, omissum, præteritum, quia delinquit leges
et bonos mores, omittit, præterit, contemnit, & negligit Tib. Decian.
*in tract. crim. lib. 1. cap. 1. n. 11. & cap. 7. n. 1. glossa in l. 1. si adver. (b) l. 1. ff. de
off. quest. l. 1. ff. de furt. l. 1. §. 1. ff. de pact. l. senatus ff. de donat. inter vir. &
uxor. Angel. consil. 110. Francis. Mantica de conjecturis ult. vol. lib. 111. 1.
n. 1. Dn. Eberhard. à Weihe in meditat. pro fæder. cap. 3. n. 1. & seq. Johan.
Bellon. in lib. de argumentis legum cap. 1. Ruth. Ruland. de commissar. par-
te 1. lib. 1. cap. 2. Gilk. de præscript. parte 2. membr. 3. cap. 1. n. 7. (c) ita enim
fiet ut terminos eo rectius determinare possimus, Alias dicere solemus
turpitudine non carere si quis determinare velit, necdum terminis in-
tellectis argumento l. Domitius ff. de testament. Rolland. à Valle conf. 7.
num. 1. voluim. 3. Unde uno quasi ore nostri dixerunt à nominis signifi-
catione omnem rem esse exordiendam l. 2. ff. de orig. jur. Jas. Bart.
Bild. ad l. 5. ff. de jur. & jur. Goed. ad rubric. ff. de V. S. Decianus in dicto
tractatu. lib. 1. cap. 1. num. 1. Adde Olden. in loco ab etimologia & allu-
sione vocabuli Aristot. lib. 4. phys. 57. & 5. phys. 57. (d) glossa l. 1. C. si ad-
versus delictum, & in authen. in provincia verbum delinquit C. ubi de
crimine agi debeat. Dissent Rubert. 1. sent. 6. eumque secutus Bocer.
classe 4. disp. 8. thes. 5. qui delictum nomen specialius nomen esse ajunt
crimen vero generalius, & delictum tantum dei de crimine privato,
crimen vero comprehendere & privata, & publica, & extraordinaria.
Sed huic ego sententiæ subscribere non possum ex innumeris enim ju-
ris locis didici hæc passim confundi, & pro synonymis accipi l. 7. ff. de
custod. reor. l. sanctio ff. de pan. l. unica Cod. ex delictis desunt. in quantum.
§. 1. I. de Obligat. que ex delicto nascuntur. Ubi quod observandum,
vocabulum delicti generaliter accipitur, ut notant interpp. ibid. l. 2. ff.
de privat. delict. Marant. in speculo aureo. parte 4. dist. 1. 2. 3. Damhouder;
tractat. crim. passim. Prosper. Farinac. in d. tract. l. 1. parte 1. Blanchus in
practica criminali. pag. 47. Huc pertinet, quod eleganter Ulp. lib. 8. disp.
scribit, quoties inquit de delicto queritur, placuit non eam poenam
subire, quem debere, quam conditio ejus admittit, eo tempore, quo
sententia de eo fertur sed eam, quam sustineret si eo tempore senten-
tiam esset passus eum deliquisset. En regulam hic proponit Juris-
consultus ad omnia crimina ex æquo spectantem, sola tamen deli-
cti mentione facta. In eandem sententiam textus est valde clarus
in l. 14. ff. de questionib. in qua lege delictum accipi pro delicto publico
& rubrica*

& rubrica, & inscriptio argumento evidentissimò sunt Est enim lex illa Modestini ex libro 8. regularum desumpta qui liber maxime de publicis delictis tractat, & libro ffortorum 48. subjecta, in quo de publicis delictis disputatur. Concedo equidem frequentius injure nostro dici publica judicia, sed inde mendose intuleris, publica judicia delicta non esse. Hoc enim animadvertendum est publica judicia ita dici per metonymiam subjecti JCtus valde usitatam, siquidem publica illa delicta in publicis judiciis tractantur & agitantur. Ita observari licet passim privatim appellari judicium furti, injuriarum, &c. cum tamen non ipsum judicium, sed causa quæ in judiciis agitur intelligatur. Fateor tamen si propriè & partiè loqui velimus inter delictum crimen & maleficium interesse, vide omnino *Tiberi Decianam in tract. crim. l. 1. cap. 1. seqq. & l. 2. cap. 3.* Ubi de delicto, crimine, maleficio, peccato, iniquitate, vitio, malitia, dolo, fraude, culpa, excessu, &c. plura de eorum verborum significatione, proprietate, divisione, differentia erudite enodata explicataque reperies. Equidem his longius immorari haud duco operæ precium Vid. & Cujac. *in com. lib. 11. quæst. Papiniani pag. 232.* (f) Factum accipio hic generaliter pro omni conatu sive verbis, sive re quid tentetur *l. 11. ff. de R. I. namq.* & qui dicit & qui scribit & qui suadet aliquid sicut *l. ant. fulta ff. de pan. l. verbum facere* ubi Goed *ff. de U. S. sic recte dicimus injuriam fieri l. 1. ff. de injur.* Factum deniq; etiam non factum continet, *l. 2. ff. de verb. oblig.* Tiber. Deci. *in d. tract. lib. 2. cap. 3.* Ex hoc fundamento apparet solam cogitationem malefaciendi non sufficere, sed actum aliquem seu factum requiri. Nam ut Ulp. lib. 3. ad Edict. scribit cogitationis pœnam nemo paritur *l. 18. ff. de pan. l. §. unde sola. l. si quis 82. §. neq; verb. ff. de furt. l. 15. §. ex pecul. de O. & A.* (g) ferme enim dolus natura communis est omnium delictorum *l. 5. ff. de furt. l. 1. l. 23. ff. de injur. §. 1. l. de oblig. qua ex delicto nas. l. 1. ff. ad lul. de vi. pri. l. 1. l. in lege. l. si quis l. an fr. au. ff. ad l. Cor. de sic. l. 3. ff. de sepul. viol. l. respiciendum §. de relinqu. ff. de pœnis.* (h) in quibusdam enim delictis ita est comparatum ut lata culpa sufficiat, interdum etiam levis, vel levissima ut in actione Aquiliana §. *injuria vers. si modo culp. §. præterea l. ad l. Aquil. & quæstione de termino moto l. 2. ff. de term. moto.* Prosper. Farinac. *dieta q. 8. n. 1.* Decianus *in d. cap. 7. n. 2.* Defendi igitur non potest, quod asserit Bocerus *classe 4. disp. 1. theses. lit. d.* omne verum maleficium dolo committi. Deinde in eo maleficia differre à quasi maleficijs, quo illa dolose,

hæc

hæc culpa committantur. Quamvis verum sit in eo distare quasi delicta à veri, quod hæc & dolo, & culpa, illa vero culpa tantum perpetrentur *i. t. l. de obligat. quæ ex quas. delict. r. af. (1)* sive naturalibus sive civilibus. Quædam enim delicta ita sunt comparata ut natura ab ijs abhæreat *l. 42. probrum ff. de V. S.* adeo ut bruta animantia sint ab ijs aliena. *N. 77. cap. N. 141. cap.* quædam vero delicta scitis tantum & institutis civitatis prohibentur *d. l. 42. ff. de V. S.* Hoc loco imprimis observandum est illud delictum deniq; censeri & ad pœnam obligari si lex statuat esse delictum, quæ fuerit violata. *Bald. con. 14 volum. 1. Alex. con. 104. volum. 1 & consil. 92. n. 17. & consil. 212. volum. 6. Roland. à Valle consil. 85 volum. 2. Natta conf. 195 n. 10 & consil. 97. n. 9.* Confer. *Mench. de arbitra quest. lib. 2. casu 276. cent. 3. (k)* sive privatum aliquem sive ipsam rem etiam publicam (1) *l. nemo debet. l. alterius l. factus cuiusq; ff. dolo malo l. 6. & ibi Goed ff. de V. S. §. 1. l. de oblig. quæ ex delict. nas. tot. tit. ff. de panis.* Est enim liber homo corpus & membra sua ad pœnam conventionem obligare non possit. *l. 71. §. fin. ff. de fidejuss. l. 13. ff. ad l. Aquil.* delinquendo tamen rectè se suumq; corpus pœnæ obligat. Neque vero ex delictis ut *Accurt.* & alijs à *Pinell. in authent. nisi C. de bonis maternis* persuasum est civilis tantum nascitur obligatio, propter defectum ut illi eius consensus, sed etiam naturales. Verum enim non est, quod illi præsupponunt consensum delinquentis deesse. Ipsi enim rei sese pœnis subijciunt *l. 34. ff. de jure fisci.* & sua mente puniuntur *l. ult. C. ad l. Jul. de adult.* Unde non ineleganter amatores periculi nominantur *in N. 7. cap. 5. impr. ad d. l. 1. §. 6 ff. de R. D. Jasonem in l. nemo ff. de R. I.* Et certe leges ex consensu obligant, ac quisque legibus se obijcit sua voluntate dum se civem gerit. Unde, qui vult antecedens delinquere & consequens velit necesse est, puniri, & qui mavult vere vult *l. 22. ff. de ritu nupt.* At delinquens mavult severitate coerceri & c. Verus igitur hic adest tacitus consensus. Rursus obligatio naturalis est nihil aliud quàm naturæ, æquitatishq; vinculum: quo astringimur ad aliquid faciendum. Sed quilibet hoc iure astringitur ne faciat alteri, quod sibi fieri nolit, consequens igitur est naturalem obligationem ex delictis nasci *Goed in l. 6 §. 6 ff. de V. S. Heig. & interpp. ad §. 1. l. de oblig. quæ ex delictis. Gilk. de præscripti part. 1. cap. 5. Bart. in l. ex hoc jure ff. de just. & jur. diss. alter Bald. & Fulg. in d. l. 5. ff. de J. & I.* qui asserunt delinquentem quo ad damnum refarciendum naturaliter obligari, nõ vero quo ad pœnam publ. & vind. tam iustigendam.

T H E S I S . II.

Summa delictorum divisio est, quod alia sunt publica alia privata (a) publica (b) ea definitio, quæ legibus sunt sancta, ut ijs publica sit forma accusandi (c) & certa pœna (d) eorumque executio cuius de populo (e) plerumque detur (f) privata vero crimina voco, quæ privatam formulam agendi habent, nec aliqua lege sunt publica facta (g) & hanc divisionem Canones quoque probarunt, tantum abest, ut iustulerint. (h)

(a) *tot. tit. l. de privat. delict. tot. t. l. ff. de pub. jud. l. prater § 1. ff. de injuriis l. statuti liberi 29 l. 17. §. noxas ff. de Edict. edict. l. 1. ff. de pœn. Goumetz. 3. resolut. 1. Duaren. 1. disp. 36. Robert. 1. ad animadvers. 6 & 7. § 4. sentent. 40. Cujac. 8. obser. 33. Decian. in tract. crim. lib. 5. c. 1. n. 4. Prosper. Farinac. in d. tract. lib. 1. quest. 18. Damhuder. in praxi criminali cap. 1. Ex hac divisione dependent multæ, & magnæ differentiæ horum delictorum & in instituendo judicio & exercendo de quibus late videre est apud Heig. Schned. Weseab. Vult. Harp. & alios ad prin. l. de public. jud. Decianum d. tractatus. cap. 5. Prosper Farinac. d. tractatu in quest. 18. num. 9. (b) quæ & publicæ leges & quæstiones dicuntur l. 1. §. 1. ff. ad l. Cor de sic. item judicia legitima & ordinaria, quod legem & formulam certam habeant Cujac. 8. obser. 33. frequentius publica judicia & crimina publici iudicii appellantur l. 1. l. pen. § ad crimen ff. de pub. jud. l. non distinguemus § Julianus ff. de receptis arbitris tot. tit. ff. § J. de publ. jud. forte inde quod judicia illa publice & coram populo exercebantur, vel quod eorum accusatio cuius erat publica. Scipio Gentil. in tract. de jurisdict. lib. 3. cap. 34. Aliquando etiam crimina publica duntur l. Manichæos C. de hæreticis l. ult. C. de a. l. J. repetundarum l. si quis C. de epis. & clericis. Ad publicorum delictorum classem refero crimen lætæ majestatis, adulterium, homicidium, veneficium, magiam, falsum, falsum sive in testamentis sive in alijs instrumentis crimen falsi sit commissum, quamvis Placentino contra visum fuit, vim publicam & privatam crimen ambitus repetundarum, annonæ, residuorum, parricidij, crimen peculatus. In horum quo-*

que numero posuerim crimen hæreseos ac plagij illud ex l. *Manicheos*
C. de hæred. & Manich. Decianus lib. 5. cap. 4. hoc uero ex lege Fabia de
plagiarijs l. 13. Cod. ad l. Fabiam. de plagio. §. & interdum J. de public. jud.
Duaren. 1. disputat. 37. Unde apparo me in eorum sententiam pedibus
ire, qui crimen plagij non ex constitutione Diocletiani, & Maximilia-
ni in d. leg. 13. sed ipsa lege Fabia publicum esse asseruat, argumento
mihi est certissimo, quod & hoc crimen inter publica delicta in Dige-
stis est relatam, præter hæc & similia non admitto alia. Errat igitur
Jacobus de Aren in l. 1. ff. de public. jud. qui crimen legis Vitelliz, errat
Placentinus in summa & Imnota ad l. 1. ff. d. tit. qui leges Agrarias de
termino moto criminibus publicis annumerant. Errant denique Ac-
cursius & alij non pauci qui crimen suspecti tutoris inter publica nu-
merant, vide §. consequens. I. de suspect. tutor. junct. l. 1. §. consequens ff.
de suspectis tut. Ubi Justinianus & post eum Ulpianus quasi publicam
actionem dicit, quod ita Ulp. in d. l. 1. explicat, ut publica sit quia omni-
bus pateat, non quod sit ex lege aliqua publicorum judiciorum descen-
dit enim ex lege 12. tab. d. l. 1. §. sciendum in prin. I. de susp. tut. Ideo autem
quasi publica hujus criminis est accusatio, quia interest non modo pu-
pillorum, sed etiam Reip. ut pupillis subueniatur eaque res ad publi-
cam curam pertinere dicitur in l. 2. §. que autem Divus ff. qui petant tu-
tores Antonius Faber in Jurisp. R. Pap. tit. 25. prin. primo. Et hæc judicia
publica etsi forte pœna per statutum municipale & consuetudinem
fuerit immutata publica tamen permanent. Namque in uniuersum
hoc obseruandum est pœnam tunc capitalem tunc pecuniariam non
inducere differentiam publici & privati iudicii l. fin. ff. de injur. l. fin. ff.
de jur. l. unia C. de famof. libel. interpp. ad §. summa I. de injur. An uero &
quatenus delicta privata per statuta, vel consuetudines possint effici
publica, eleganter explicant Tiberius Decian. in tracl. crim. lib. 8. cap. 4.
n. 8. Bart. in l. 1. ff. de pub. jud. Bossius in tr. crim. tit. de accus. n. 19. Baldus
consil. 191 volum. 1. (c) l. 1. ff. de pub. jud. l. 3. in prin. & §. 3. ff. de præuaricat.
Obrecht. disp. 10 thes. 35. Cujac. §. obser. 33. Duaren. 1. disp. 39. Decian. lib. 5.
c. 4. n. 2. Robert. de 10. Huc pertinent lex Julia, lex Cornelia, lex Pompeia
lex Fabia &c. Meminisse tamen debemus quamuis publica delicta sin-
gula singulis legibus sint sancta Decian. lib. 1. d. c. 3. & 4. Plerisque tamen
accessisse etiam S. Consulta quædam & constitutiones Imperatorum,
quædam ex crimine hæreseos cernere est, vide §. ita lex Corn. I. de pub.

jud. & ibi Wefen. junct a l. 3. §. legis Cornelia ff. ad l. Cor. de sic. §. item lex Julia J. d. tit. l. 5. ff. de pœn. l. 30. §. ult. C. ad leg. Jul. de adul. junct a N. 174. cap. 10. confer Vincentiam Cabot. 2. disp. 4. Huc quoque constitutiones criminales Carolinæ sunt referendæ (d) olim enim ipsius populi cognitio animadversio erat & publice coram populo exercebantur l. 2. ff. orig. jur. Scip. Gent. lib. 3. de juris d. cap. 33. & seq. Coveanus in l. 3. ff. de jurisd. & lectio num. variarum 27. Duaren. 1. disp. 37. Heig. Vult. Welenb. ad princ. l. de publ. jud. Decian in d. tr. lib. 5. cap. 3. Caterum de forma veteri exercendarum questionum capitalium consulendus est Barnabas Brissonius, qui hanc rem ut solet omnia doctè pertractavit lib. 2. antiq. cap. 1. & de form. P. R. pag. mibi 467. (e) Duaren. 1. disp. 37. Cujac. de obser. 33. (f) §. publica l. de publicis jud. l. 3. §. generaliter ff. de prævaricat. l. patam 43. §. senatus ff. de rit. nupt. Duaren. de c. 37. Decian. lib. 5. c. 3. n. 1. & 6. Timæus Faber. disp. 28. l. b. f. 12. Heig. Vult. Welenb. Schneid. ad d. pr. §. 1. f. de publ. jud. Quod autem dixi cuius populo dari executionem intelligas, necesse est de persecutione & accusatione l. quamvis v. de adulte. Exequi enim crimina dicuntur, qui iudicio persequuntur ut crimina ipsa vindicentur. l. 1. l. 2. l. iudicio l. bi iamen ff. de accusat. l. fin. ff. priv. delict. Alias tenendum executionem non cuius permitti sed totius esse populi, unde hæc crimina dnr. habere publicam executionem sive coercionem l. hac stipulatio ff. de V. S. l. Lucius §. ult. ff. de evict. Decian. d. tr. lib. 5. cap. 3. (g) §. 1. l. de pub. jud. fit enim nonnunquam ut vel ratio ne ipsius criminis vel persone accusantis accusatio cuius permittitur non sit. Ratione criminis quidem in crimine adulterij & partus suppositi l. quamvis C. ad l. Jul. de adul. l. lege Cornelia §. 1. ff. ad l. Cor. de falsis, ratione vero personæ accusantis cui speciali aliqua ratione accusandi copia est denegata l. 8. ff. de accusat. Hicce nunc consequens est in errore herere Prosper. Furinac. in tr. crim. lib. 1. tit. 3. quest. 18. n. 10. & seq. Gometzium 1. variarum resolut. tom 3. tit. de delictis c. n. 1. Clarus in pract. crim. §. fin. & alij complures relatos à Farmacio d. loco, qui ex tribus regulis metiendum autumant an delictum sit publicum an privatum. Primam regulam illam constituunt, qua omne delictum publicum esse perhibent, cujus offensa principaliter DEUM respicit per l. 4. C. de hered. 2. ut omnis offensa in Principem commissa sit publica per l. 1. ff. de pub. jud. Delictum contra privatam personam commissum privatum esse, nisi discrete & in specie caveatur ut sit publicum p. d. l. eos enim non satis expli-

care quid publicum sit delictum, quid item privatam bene animad-
 vertit *Emanuel à Scaretz innotis ad Gometz. d. loco.* Age namque si quis
 Principi dolo malo & contumeliose maledixerit, ecquid publicum est
 delictum? non dices opinior? Privatam enim delictum est se. injuria r.
 famosum §. penult. ff. ad l. Jul. majest. quæ res facit ut lex unica C. si
 quis principi maledixerit se jngatur à tit. C. ad L. Jul. M quod tamen
 regulæ à Doctoribus traditæ esset consequens. Deinde faciamus famo-
 sum editum esse libellum in quo scriptum sit in illa vel illa civitate aut
 in illo territorio quam plurimos vivere lironos veneficos, magos &
 nullus nomine expresso, hoc casu censetur injuria omnibus de illa ci-
 vitate illata adeo ut cui libet competat actio & quidem publica ex S. Cto
l. 6. ff. de injur. & tamen constat hoc delictum manere privatam ut no-
 tant Doctores in *d. l. 6.* Quamvis sint qui contra veniant. Non multo
 felicitus rem expediunt illi qui publicum delictum esse dicunt cuius
 executio id est accusatio cuius de populo datur Clarus *5. sentent. §. ij*
circa pr. Non enim valet consequens accusatio in hac causa omnibus
 esse concessa: Ergo publicum est iudicium *d. l. 6. ff. de injur.* Argumento
 nobis sunt populares actiones *l. 3. ff. de sepulch. viol. l. ult. ff. de termino mo-*
to toto tit. ff. de popul. act. in quibus, ut apparet, quilibet admittitur ad ac-
 cusandum, & tamen publica iudicia ea haud proprie dixeris. *tot. tit. ff.*
de popul. act. juncto tit. ff. de pub. jud. Duaren. *disp. 37.* Wesemb. *ad pr. l.*
de pub. jud. n. 3. Donellus *ad pr. l. de actionib. n. 12.* Decianus in *d. tr. lib. 7.*
e. 3. n. 5. Robert. *4. sentent. 10.* Diff. Cujas in *parat. ff. de pub. jud.* Unde facile
 iudicium fieri potest quid sentiendum si quis roget utrum ijs in locis
 ubi cuiq; de populo non datur accusatio sive in publicis sive in privatis
 delictis. Id enim moris esse apud Venetos auctor est Caspar. *Conthar. de*
rep. Venet. lib. 3. item in Gallia test. b. Duarenno *1. disp. 38.* Robert. *4. sent.*
10. §. 1. discrimen publici & privati delicti sit sublatum, vel econtra si
 statutum vel lex nova legiatur facultatem accusandi cuique de populo
 in privato delicto an ideo publicum fiat utrumq; si negaveris me habe-
 bis consentientem. Neque enim ut apparet ex qualitate accusationis si
 simpliciter repetenda est differentia publici & privati delicti, neque de
 essentia publici delicti est publica illa accusandi potestas, sed lex potius
 est attendenda. Deinde tales cõsuetudines & statuta ordinem & jus accu-
 sandi tantum attingunt: substantiam vero criminum non mutant
 Bart. in *l. 1. ff. de pub. jud.* Decianus in *d. tr. lib. 5. c. 4. n. 14.* Dauren. *1. disp. 38.*

Robert. 4. sent. 11. Neque cum illis sentire possum, qui ex pœna æstimant
 publica delicta. Pro regula enim tenendum est pœnam live capitalem
 live pecuniariam non inducere differentiam publici iudicij & Privati.
 Ad l. ff. de extraord. crim. l. fin. C. de injur. l. unic. C. de famos. lib. Interpp. ad
 S. in summa I de injuriis. quo pertinent quæ scribit Hartmannus Pisto-
 rius lib. 4. quest. 21. n. 5. Gravetta consil. 53. n. 5. Romanus consil. 152. qui in l.
 fin. ff. de privat. delict. Ad hoc fundamentum si attendissent Vulte. in d.
 pr. l. de pub. delict. n. 9. Treut. in comment ad tit. de privat. delict. haud scrip-
 sissent hodie furtum, cum Divi Friderici Barbarossæ & cæteris paribus,
 & Caroli V. ordinatione ultimo supplicio vindicaretur, publicum esse
 effectum, quemadmodum Deo dante in disp. de furtis pluribus sumus
 ostensuri. Cavendum quoque est à sententia Anglij in l. 1. ff. de pub. jud.
 qui illa delicta censet esse publica quæ in libris ff. inscriptionem talens
 habent. Ad leg. Jul. Cornel. & c. Ejus enim sententiam falsam esse ex
 rubrica ad legem Aquil. leg. Rhod. leg. Falcid. exploratum est: Sed &
 opinio illorum vera non est, qui appellatione judicant an sit crimen
 publicum ac privatum. Illi enim non animadvertunt homonymiam
 vocis publici: aliquando enim publicum iudicium refertur non ad cri-
 men, sed ad pœnam, quomodo omne criminale iudicium publicum
 dici potest. l. 2. ult. ff. de jud. l. 4. ff. pub. jud. l. 9. §. illicit. ff. de Publicanis &
 vectigal. Quare d. loco nonnunquam respectu accusationis dicitur iudi-
 cium quo sensu populares actione publica iudicia dici legeris l. cum
 qui §. in popularibus ff. de injuriis l. 1. §. consequens ff. de suspect. tut. l. pra-
 sor edicit. §. 1. ff. de injuriis. (h) cap. nullus 3. q. 5. c. 1. 2. 3. & ult. 15. q. 3. c. 3. in
 fin. c. 14. 16. 24. de accusationib. c. 32 in fin. ff. de simonia. cap. 1. de testib. in 6.
 Et sane si iure canonico omnia delicta essent publica inepte in c. si quis
 §. porro simonia 6. q. 1. Crimen Simonix ad publica delicta referendum
 diceretur. At non hoc, Ergo nec illud. Rursus si quis hoc asserere vellet
 illud ex iure canonico probaret necesse foret, ut taceam correctionem
 iuris non facile esse admittendam, & ubi non evidenter ius Canonicum
 à iure civile dissentit ibi iuris civilis dispositio etiam de iure canonico
 obtinet ut tradunt CC. in c. 13. de R. l. in 6. At hoc non potest, igitur nec
 illud debet Diss. Prosp. Far. lib. 1. tit. 3. q. 8. n. 16. qui in c. infames 6. q. 1. Bald.
 ad rubric. qui accusare non possunt. Catus in practica crimin. §. 1. vers. has
 nomen. Albricus de Rosa ff. ad rubric. de pub. jud. Tib. Decian. in tr. crim.
 lib. 1. c. 4. n. 4.

THESIS IV.

Porro publicorum delictorum quædam capitalia sunt (a) quædam non capitalia (b) privatorum vero alia ordinaria, alia extraordinaria. Ordinaria sunt quæ propriam habent & civilem actionem læso dantum prodictam (c) extraordinaria vero quæ aut popularem (d) aut non propriam habent actionem (e) Rursus privata ordinaria in maleficia verè sic dicta subdividuntur (f) & maleficia quæsi. (g)

(a) Ex quibus scilicet pœna mortis naturalis vel civilis erogatur id quod fit per ultimum supplicium l. 2. ff. de pub. jud. l. 2. l. 28. in pr. & §. 1. ff. de pœnis Welenb. in parat. ff. eod. n. 2. Deportationem & in metallum damnationem Menoch. l. q. 86. Goed. ad l. 103. ff. de V. S. (b) Quorum pœna capitalis non est l. 6. §. ult. ff. de pœn. l. 2. ff. eod. Mynsing. ad §. 1. de pub. jud. Sed hac de re in materia pœnarum quam peculiari disputatione dignabimur, accuratius scrutabimur (c) §. 1. & ibi Heig. & Dd. l. de oblig. que ex delicto. tot. tit. ff. de extraord. criminibus juncto tit. de privat. delict. l. stelionatus ff. d. l. 2. ff. de concussioib. Cujac. 8. obser. 33. Gometz. 3. resolut. 9. Prosper. Har. in d. tr. lib. 1. tit. 3. q. 18. n. 21. Decian in d. tr. lib. 5. c. 2. Cum enim omne delictum publicum sit vel privatum extraordinaria autem publica non sint. l. 12. ff. de excuss. l. 2. ff. de extraord. n. cognit. l. 3. de prævaricat. l. 1. ff. de pub. jud. Relinquitur extraordinariam esse speciem privatorum delictorum, ut bene colligit Bart. in l. 1. ff. de pub. jud. licet hoc ægre ferat Decianus dicto loco n. 11. Cæterum quod ad rem magis pertinet sciendum est non respectu processus delicta in ordinaria & extraordinaria distribui ordinem n. judiciorum publicorum exercendorum in usu desisse hodie de criminibus extra ordinem quæri non semel Jcti scribunt l. 8. ff. de pub. jud. l. in SCrum ff. ad SCrum. Turpil. §. ult. l. hodie ff. de pœnis, sed longe alio respectu ut ex consequentibus constabit interim vide Scip. Gentil. de jurisd. lib. 3. c. 31 & 32. Sed nec ex eo discernuntur ordinaria & extraord. crimina, quod de ordinariis regulariter civiliter, de extraordinariis proprie criminaliter agatur, incidenter vero actione tantum civili. Nec rectè inde hoc discrimen eduxeris quod ordinarias producant actiones rei persecutorias. Extraordinaria vero magis gignere videntur persecutionem. Neutrū n. verū est, non prius, quoniam de omnibus prope

prope criminibus extraordinarijs agere possimus civiliter, & quidem vel ordinaria actione ex edicto l. 3. ff. de sepulch. viol. l. 3. ff. de scrm. moto, vel alia qualibet actione competenti Et in genere verum est, omnia delecta quæ possunt publicam & extraordinariam habere animadversionem civiles producere actiones si non propriam & nominatam saltem actionem in factum *l. quod nominis l. hodie §. 1. & ibi Bart. ad l. Cor de falsis l. fin. ff. de privat. delict.* Non posterius. Nam & actio injuriarum quæ tamen civilis & ordinaria tantum vindictæ habet persecutionem Cujac. 8. obser. 37. Quomodo nec omnia crimina extra ordinaria, & popularia vindictæ habent persecutionem, ut apparet ex actione sepulchri violati l. 3. ff. de sepulch. viol. (d) l. fin. & ibi dd. ff. de privat. delict. Clarus 5. sent. §. 1. l. fin. ff. de injurijs. Quanquam autem & extra ordinem criminaliter de furto & aliis speciebus privatorum judiciorum experiri liceat sua tamen natura sunt, & manent ordinaria judicia. Genus enim persecutionis naturam ac conditionem delicti non immutat Vult. in disc. Sch. e. 12. pag. 97. (e) atque ita civilem & propriam actionem. Dicitur popularis actio; quæ jus populi tuetur & cujus exercitium cuius patet tot. tit. ff. de popul. act. Welen. & Cujac. in parat. ff. cod. Talis actio prædita est ex edicto si quis jus dicenti non obtemperaverit, item ex edicto, ne quis cum qui in jus vocabitur vi eximat. Item si quis contra edictum prætoris testamentum aperuerit, aut inciderit contra edictum quod Senatus Consultum Syllaniani gratia est interpositum l. 22. §. ex hoc ff. Scrum Syllanianum. Huc quoque pertinet actio alibi corrupti l. 9. & 7. ff. de jurisd. Actio sepulchri violati, & id genus aliæ quas hic non asseribo Godef. in l. 8. ff. de popul. act. (f) Datur tamen aliunde actio ei cui damnum est datum, quemadmodum in crimine expilatæ hæreditatis novimus l. 2. l. 3. ff. de crimine expil. hered. Quod propriam actionem non habet sed experitundum aut actione ad exhibendum vel rei vindicatione vel petitione hæreditatis. Crimen prævaricationis, quod aut calumnia actionum aut de dolo, aut mandati ex ScTo Turpylliano. Concessio ob quod tandem prodita est actui in factum ad id quod interest. Abigeatus cuius nomine plerumque conditio furtiva datur, item rei vindicatio, ad exhibendum actio & id generis plura, qua Deo feliciter faciente disputatione singulari enucleabimus. Hic tamen monendum sumus ad horum criminum vindictam & accusationem criminalem, quia publica est unum quemque de populo admitti tot. tit. de variis, &

extraord. criminib. (g) l. 1. l. 4. ff. de O. & A. & ibi Giphanius Sat. de oblig. quæ ex delictis, qualia sunt furtum, vis bonorum raptorum contumelia damnus injuria datum d. l. 4. (h) d. l. 4. & ibi Giph ff. d. O. & A. tot. tit. ff. de oblig. quæ ex quasi delict. nascuntur Qualia sunt si iudex litem suam fecisse dicatur si quid dejectum vel effusum sit, item adversus nautas caupones stabularios.

THESIS V.

Sunt & aliæ delictorum divisiones prodiæ. Alia namque absolute & mere Ecclesiastica sunt (a) Alia mere & absolute secularia (b) Alia verò communia (c) Rursus, quædam nominata, (d) quædam innominata (e) alia levia, alia atrocia, alia gravissima (f) alia notoria (g) alia occulta & deniq; consunt vel in comittendo, vel in omittendo (h).

(a) ut quorum cognitionem Magistratus Ecclesiasticus sibi vendicat, sive incidenter sive principaliter de ijs agatur, adeo ut si in causam principalem incidam remittendæ sunt ad iudicem Ecclesiasticum *C. lator. 21. ibi gl. ext. qui filij sunt legit. c. viam 3. ext. de ort. cogn. Cujac. ad c. 2. ext. de judiciis. Dn. Pet. Frid. Mind 3. de process. 5. n. 15. an. etiam si à laicis sint commissa Clar. 5. sent. 8. n. 7. Gometz. d. cap. 1. Prosper. Farinac. tr. crim. lib. 1. s. 3. q. 18. & tit. 2. q. 8. n. 126 & seq. Tiber. Decian. in tr. crim. lib. 5. c. 25. n. 1. huc pertinet hæresis, apostasia & simonia c. ad abolendum. cap. excommunicamus extra de hæreticis c. ut inquisitionis §. prohibemus de heret. Decian. in d. tr. c. 6. lib. 6. c. 70. Farin. d. loc. (b) Qualia illa sunt quæ ex legibus descendunt & ex iisdem vindicantur si à Laicis sint perpetrata nullo magistratu Ecclesiastico adhibito in horum numerum rejicio crimen læsæ Majestatis, homicidium, furtum, raptam. (c) sive mixta, quorum cognitionem si à Laicis committantur uterq; Magistratus tam secularis, quam Ecclesiasticus sibi vindicare potest: sunt autem hæc adulterium, incestus Sodomia, concubinarus, perjurium & id genus alia Prosper. Farin. & Clar. d. loco. Dauth. de testament. pag. 91. Quod igitur in c. infamis causa 6. q. 1. Item in c. fin. extra de sent. excom. & in c. seq. extra de usur. De omni delicti genere esse pœnam canon-*

canonicam, non hanc habet significationem quasi canones sibi priuè
paliter se vindicent jus ac potestatem adnauadventendi, ob quod eniq,
delictum, sed hoc tantum contendunt reconciliari hominem cum
Deo oportere (d) quæ peculiarem formam & nomen habent ut fur-
tum, adulterium, homicidium, &c. Prosper. Farin. *d. q. 18. n. 19. Clar. in
pract. d. §. 1. ver. habet etiam* (e) quæ speciali nomine & forma sunt des-
tituta, & tantummodo describuntur & ex accidenti formam assumunt
uti. glaudem legere, ingredi cedes, accusare, siquidem hæc non semper
crimen habent, neq, natura sua sunt delicta, sed ex accidenti in delicta
desinunt, & hæc crassa est cur proprio nomine careant Bart. & Dd. *in d.
l. 2. ff. de privat. delict. Clar. d. §. 1. n. 8. Prosper. Farin. d. q. 18. n. 19.* Exemplo
res sit euidentiore, contumacia est in nominatum delictum, & nomen à
facto habet & potest esse sine contemtu & injuria iudicis. Ac si contem-
ptum præferat legis aut Magistratus tum subis terminos excedit &
formam delicti induit, adeo ut etiam criminalem possit promereri pæ-
nam, vide Prosper. Farinac. *in d. tr. q. 18. n. 26 Clar. d. §. 1. n. 12. (l) §. alio-
rum & ibi Myning. Schneid. & interpp l. de injur. l. 2. l. 3. ff. de furt. l. 1. ff.
de effractorib. l. formosif. ff. ad l. Jul. Majest. l. respiciendi l. aut facta ff. de
pænis* Hæc autem res cum certis regulis non possit desiniri arbitrio ju-
dicantium relinquatur Prosper Farinac. *in d. tr. q. 18. n. 5. q. in l. 1. ff. de cu-
stod. reorum* Barbat. *Consil. 51. lib. 1.* ut ille ex facto & circumstantijs per-
sonarum atrocitatem delicti æstimet. Delictum enim ratio, caussa, mo-
dus, locus, tempus, qualitas, quantitas, eventus reddit vel grauius vel le-
uius quæ omnia pro sua discretionem circumspæctus iudex sedulo apud
animum reputabit. *l. aut facta ff. de pæn.* Prosper. Farinac. *d. q. 18. n. 64. Me-
noch. de arbit. jud. quæst. c. 266.* (g) Quæ scilicet (quantum ad instituo-
rum nostrum) aliqua tergiverfatione colari non possunt. *c. super eo de
sest. cogend. Gomez V. R. thom. 1. tit. de delict. c. 1. num. 41. Clar. in pract. §.
fin. q. 9. Farin. d. q. 18. n. 105.* Quodnam autem maleficium notorium sit
nec ne perelegantè persequuntur Farin. & Menoch. qui rem omnem
iudicis discretionem committant. (h) Quæ à communibus accidenti-
bus profluunt, probatu sunt difficillimæ ut dolus, fraus, simulatio, falsi-
tas, partus suppositio, furtum, homicidium, simonia, sodonia, adulte-
rium, incendium & si quæ sint similia (i) Quæ delictis in omittendo
graviora credantur & Dd. *in l. si mor. a ff. solus. marri. qui in l. 2. ff. ad SC.*

Sylla.

Sylla & in l lege *Cornelia ff. de sic. ff. ad l. Cor. de falsif. Tiraq. in. tr. de pœn. temper. caussa 41. n. 23. & n. 34. Prosper. Farinac. in d. tr. q. 18. n. 22. Henrich à Rosenthal tr. feud. cap. 121. n. 2. ubi observavit idem in feudalibus delictis obtinere Bart in l licet §. fin. ff. de peric. & com. rei vend. Jason. in l si prius n. 49. ff. de novi oper. nun. Menoch. remedi. recup. poss. 9. n. 155. Geil. 2 de P. P. cap. 6. n. 2. Gravet. conf. 815. Menoch. confil. 75. Roland. à Valle confil. 17. v. 2. Hinc Bart. in l 2. C. de libert. & eorum lib. argumentum à delicto in omittendo ad delictum committendum procedere negat, & Jason. in d. l. mora culpam levissimam in omittendo cum culpa levissima in committendo compensare posse inficiatur. Hinc quoque pro regula tradunt nostri culpam quæ consistit in committendo, longè graviores esse culpa in omittendo commissis l 91. ubi Donel. Cujac. Baro. Duar. Roland. à Vallo conf. 64. v. 4. n. 4. Tiraq. d. loc. ca. 44 n. 31. (k) Clar. Farin. Tiraq. d. loco.*

THESIS VI.

Tantum de delictorum definitione, eorumque divisione dixisse nobis sat est. Luber hoc loco tractare, quoniam delinquere possint. Possunt autem omnes omninò cujuscunque tandem sexus, (a) status & conditionis sint (b) modo voluntas delinquendi in eos cadat. Infans igitur (c) furiosus (d) dormiens & his similes non tenentur ex delicto (e) quod secus esse in prodigo nemo ignorat. (f)

(a) l. 1. & ibi Goede ff. d. U. s. l. 7. ubi Jason. ff. de jurisdic. Quamvis enim jura nostra privilegij & alij, jurbus non paucis sexum femininum adauerint tot. tit. & alibi passim ff. ad. SC. Velle. l. assiduis C. d. qui potiores in pig. hab. Ex delictis tamen feminæ obstringuntur æque ut ut maris. l. aut Divus ff. de jure fisci, argumento l. 4. §. 4. ff. ad SC. Velle. Unde bene concludit Bart. in l. 1. ff. de pecul. institutis pœnalium mulierem masculo comparari (b) Libos accusare §. omnib. & ibi Dd ff. de accusat. l. 7. l. 9. & ibi Jason. ff. de jurisdic. In delictis enim parum moramur

delinquens liber sit an servus quoad delicti substantiam. Nam quoad
pœnarum acerbiteriam & mitigationem, inter servum & liberum esse
distinguendum non uno loco iure nostra inculant *l. 5 l. bos accusare §.*
omnibus ff. de accusat. l. 3. ff. ad l. Jul. de vi privat. l. si criminis C. cod.
l. 2. ff. custod. reor. l. servus ff. de pub. jud. Quomodo nec illud refert sive sit
peregrinus, sive deportatus qui deliquerit. l. 53 ff. de furt. l. 5. C. de injur.
l. 33 ff. de i. l. 14. ad l. Cor de siccan. (c) Qui scilicet septimum annum nec
dum excessit l. fin ff. de jur. & fact. ign. Menoch. de arb. jud. quest. lib. 2. c.
57. Impuberem enim etatem innocentia consilij tuerit quoniam
quicquid videt, quicquid facit ignorat l. 12. ad l. Cor de sic. l. 1. §. viduas C.
de falsa monet: & ea etas doli est nescia l. illud relatum ff. de injur.
Dec. in l. fere de. R. I. §. injuria ubi Heig. Schneid. Mynsing. I. de injur. cap.
illud causa 15. q. 1 & animo & proposito delinquendi plane est destituta
Clem. 1. & ibi Dd de homicid. Huic igitur legis præsumptioni inhæren-
dum est. Quinvis non negem exempla licet rariora quorundam
non deesse doli ista etiam capacium vid. Gregor. lib. 4. Dial. 19. Hostiens.
inc. 1. extra de delict. puer. Damhud. in pract. crim. c. 84. n. 4. Decian. in d.
tr. lib. 6. c. 3. n. 19. Gometz. V. R. thom. 3. c. 1. Quod de infante dixi & de eo
statuo qui infant. & proximus est. h. e. qui anno septimo completo octa-
vum ingressi sunt §. pupillus ubi Equan. Bar. Heig. Schneid. I. de inutil.
stip. Cujac. Duar. in l. ff. de V. O. Menoch. d. loc. cas. 57 n. 12. Prosp. Farin.
in d. tr. parte 3. q. 92. Goed. de stip. c. 7 n. 184. Maurit. in tr. de resolut. in in-
teg. c. 161. Blan. in pract. crim. §. imbecillitate n. 1. & alio doli non capace
Geil. 2. obser. 10. n. 30 vid. die peinliche Halsgericht Ordning Caroli V.
anno 160. antic. art. 164. ubi agitur von jungen Dieben, Secus tamen esse
in proximo pubertati (quis autem talis sit explicat Menoch. d. arb. jud.
quest. lib. 2. c. 57. Conver. de spons. part. 2. c. 5. Heig. & Dd. ad §. pupillus I. d.
inutil. stip. Vigil. ad §. testes I. de testament. ord. Setz. in tr. de jur. c. 2. n. 13.
Philip Matth. ad l. 108. d. R. I.) non inficior modo hoc mihi concesseris
non ordinaria sed extraordinaria pœna esse eum puniendum, Gomez.
de delict. c. 1. n. 63 Maurit. in d. tr. c. 16. Tiraq. de pœn. temp. c. 7. n. 7. Jo. Faber
in §. summa l. de injur. & hæc communis est doctorum assertio Clar. in
pract. §. fin. quest. 66. Marant. part. 4. distinct. 1. n. 84. & seq. (d) horum
enim nullus consensus nulla voluntas, & nesciant quod agunt l. divus
& ibi qui ff. de off. presid. & comparantur infantibus, item absentibus, ut
brutis,

brutis, mortuis Bart. in l. 1. ad ipsimum n. 4. de acq. poss. Boen. de iis. 73. n. 47. Molin. in l. 1. n. 21. & O Mascard. de probat. 2. concl. 828. n. 2. Riv. h. hof. concl. 21 n. 3. & conf. 24. lib. 2. Schurff. conf. 24 cent. 2. n. 5. Varit. de null. sub. Rabr. de nullit. ex innobil. seu des. mand. n. 15. & furiosus l. illa tenetur ex quo fati infelicitas eum excusat l. illud § sane ff. d. injur. cap. illud caus. 15. q. 1. ut de quod a. furioso fictum est perinde habetur ac si causa, siue hominis facta id accidisset. l. si quamcumq. ff. ad l. Aquil. qui in Cle. 1. de homicid. Bald. conf. 347. Damhud. d. cap. 84. Sed quid si furiosus dilucida intervalla habeat nec constet an tempore furoris an induciatur tempore, deliquerit? in dubio magis est, ut præsumamus furiosum eum deliquisse Geilz 2 obser. 100. Mascard. d. probat. lib. 2. conclus. 824 Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 45 n. 63. Gomez. d. loco n. 71. Hoc tamen ita verum esse crediderim si appareat delictum tale ut verisimile sit furore tum temporis esse correptum. Ex qualitate enim actus à furioso celebrati repetendum est an dilucida intervalla habens deliquerit tempore laxamenti, an furoris. Si enim actus talis sit ut eum sanus quisque celebraret putandum quoque est sanæ mentis fuisse furiosus tempore actus gestifini minus præsumimus eum furiosum deliquisse. Atque ita docent Alciat d. præsumpt. 18. reg. 2. præsumpt. 12. n. 2. Mantica de conject. lib. 2. tit. 5 n. 7. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 45. Daut. de testamēt. pag. 179 In atrocissimis tamen delictis furorem nullam merere excusationem existimant. Aretin. in l. humanitatis C. de impub. & aliis subst. Ripa in l. ex fa. o ff. de vulg. & pup. subst. Sed his ego non assentior vid. Gomez. d. loco c. 1. n. 72. Cætorum fræquenter accidere solet, ut qui deliquerunt simulent se furiosos spe illa ducti fore ut ita delicti pœnam effugiant. Providi ergo iudices est sedulo explorare furor verus ne sit, an simulatus, in quam rem diversis uti potest cautelis Cæpol. in tr. de cautel. caut. 2. n. 7. Francisc. Vivius in com. opin. 344. n. 1. Far. in d. tr. p. 3. q. 94. n. 40. & seq. (c) l. 1. §. furiosus ff. de acq. pos. Tiraq. d. loc. c. 5. Damhud. in præct. crim. cap. 84. Comparantur enim dormientes furiosis Clo. 1. ubi D. d. de homicid. Mortuis Tiraq. d. loc. Damhud. d. cap. 84. Menoch. d. arb. jud. quest. lib. cas. 327. Aliud tamen dicendum si in culpa aliqua hæreant, quid enim si dormiens bene intelligebat se dormiendo solere peccare, hoc sanè casu de culpa tenetur, sibi enim imputare debet, cur non solus sine armis dormiverit, & cubiculum fortiter observare fecerit, ut inde

egrediendi nulla daretur facultas Damhoud. *in tr. crim. cap. 84. n. 11.* Covar. *in Cle. l. p. 3. n. 6.* ubi hanc esse communem testatur Geil. *2. objer. no. n. 30.* Clar. *in pract. §. fin. qu. 1. ff. 60. n. 20.* Menoch. *d. arbit. lib. 2. c. 327.* Gomez. *de delict. c. 1. n. 74.* Prosp. Farin. *in d. tr. p. 3. q. 98. c. 12. (f)* Bald. *in l. furiosi, v. in prodigo C. qui test. Clar. in pract. §. fin. q. 60.* Menoch. *de rem. pess. remed. 9* Quamvis enim prodigus passim in jure nostro pupillo, & furioso comparatur *l. furiosi 4.* & ibi Decius: Petrus Faber, & alij *ff. de R. l. l. 1. ff. de curat. fur. l. 6.* Ubi Donel Cujac. Duaren. *C. de V. O. l. Fulcinius §. adeo ff. ex quibus caus. in possess. eatur.* Tenendum tamen illam comparisonem non esse catholicam per omnia & in omnibus verum, sed restringendum ad contractus & bonorum administrationem, nec ad delicta extendendum vid. *Dd. in l. 5. ff. in l. pupillus ff. de R. l.*

THESIS VII.

Ad delinquentes quoque refero, qui consilium dant
 (a) qui opem ferunt (b) sive illud fiat ante delictum (c) sive in delicto (d) sive post delictum (e) & denique qui illud mandat (f) unde quaesitum memini, in delictis an rati habitio. æquiparetur mandato. Equidem de hac re sententiam rogatu affirmate respondebo (g) illud satis expeditum est delicti cogitationem quæ ad nullum actum est progressa neminem reum delicti facere, & quod consequens pœnam non merere (h).

(a) §. *utendum de oblig. que del. nas.* Clar. *1. sent. ult. q. 88.* sive illud fiat persuadendo, sive inflammando, instigando, hortando, incitando. Tot. enim modi & alij quos recitant CC. *in cap. sicut ignem. extra de homicid.* Bart. *in l. non solum §. si mandato num. 22. ff. de injurijs* Rubin. *conf. 6. lib. 5.* Cœpol. *conf. 27. n. 3* Boss. *tit. de mandatis de homicid. n. 60.* Maïchard *d. probat. conclus. 419. n. 4.* Schrad. *de feud. part. 9. cap. 37 in ampliat. 2* & huic sententiz uno quasi consensu à doctorib. receptæ. Miror contradicere potuisse Clarum in pract. §. fin. q. 88. v. hoc autem, quem si quid mei iudicij juste reprehendit & nomine Prosper. Farin. *in d. tr.*

p. 3. q. 129. n. 27. Quomodo & is consulere creditur qui utilitatem delicti ostendit, qui communicatum sibi homicidium laudat. ut si dicat. bene fere factum Schrad. d. loc. Est autem consulere, aliud auxiliari. Consilium enim sit verbis, auxilium verò facto, ut qui ministeriunt, & adiutorium præstat. Non tamen diffiteor improprie & per posterius, & consultorem opem & auxilium ferre dici posse, ut notat Bart. in d. l. si furti §. opem ff. de furti. Boss. in 1. de mandato ad homicidium num. 50. & seq. Unde statuem, pœnam in auxiliantes statuens, auxiliatores nequaquam comprehendit. Boss. d. loco. Differt quoque consilium à mandato consilium respicit gratiam & utilitatem delinquentis, mandatum vero respicit gratiam, & utilitatem non mandatarij sed mandantis Bart. in l. non solum ff. de injur. Alexand. conf. 127. num. 8. Gomez. de delict. cap. 3. rub. de homicid. Maschard. de probat. lib. 1. conclus. 419. num. 15. Schrad. de feud. p. 9. cap. 2. num. 47. pro regula autem tradunt nostri consulentem delictum atque graviter peccare atque ipsum delinquentem & consequenter eadem quoque pœna teneri. Ubi enim eadem est atrocitas delicti, ibi etiam idem delicti nomen, eadem pœna, sed illa in consulente maligno & doloso apparèt, neque enim oportet laudando vel consulendo malinam augere l. 1. §. 4. ff. de ser. cor. l. si quis C. de furto & lux est communior sententia. Damhoud. in prax. crim. cap. 70. num. 5. Plura tamen requirunt interpretes adhuc ut ex delicto teneatur consulens. 1. ut actus ipsa pœna dignus sit. 2. ut consilium ad rem maliciosam detur, Maschard. de probat. lib. 1. conclus. 419. Schrad. d. loco. Boss. d. tit. de mandato ad homicid. num. 58. Menoch. de arbit. jud. q. casu. 351. Lancelot. de officio præf. in caus. criminalib. 1. de consulente. 3. ut delictum præcedat consilium Boss. Schrad. Menoch. d. l. 4. ut hujus consilij autorem ante delictum admissum non pœnituerit. vid. quæ in simili tradit Prosper. Farinac. in d. tr. pag. 3. quæst. 135. Nam si te integra sive tacite sive expresse consilium revocasset non teneretur. Gomez. de delict. cap. 3. rub. de homicid. Rosen. de feud. cap. 10. conclus. 19. n. 10. & seq. Schrad. Boss. Menoch. d. loco Catter in pract. crim. tit. 3. de homicid. & assassinio. 5. ut post datum consilium sequatur delictum l. qui seruo & ibi Dd. ff. de furt. Heig. Mynsing. Schneid. ad §. utendum f. de oblig. quæ ex delict. nasc. Illud nihil refert an delictum fuerit perpetratum in contineati post-communicatum consilium, an ex inter-

valle per ea quæ tradit Schrad de feud. q. 9. cap. 2. num. 48. Dissentit Cæ-
strensi in l. sancimus Cod. de testament. 6. ut reus delictum prius hæc
perpetratorus fuisset. Schrad. in feud. cap. 6. quest. 9. & hanc commu-
nem pronunciat. Boss. tit. de mandato Socin. jun. conf. 408 num. 17.
Clar. in §. fin. lib. 5. sent. 88. ubi multis citatis tandem ita communi-
ter receptum testatur Menoch. de arbit. quest. lib. 2. cas. 351. Boeri
decis. 262. Diss. quamplurimi qui distinctionem illam utrum alias
facturus esset nec ne nullo loco putant. Quorum sententia licet
non omnino sit probabilis, à priori tamen vix est utin judicando sit
recedendum. Cæterum in dubio contra consulentem præsumitur,
quod sine isto consilio non esset facturus. Felin. in c. 1. n. 13. v. utrum autem
c. 1. de off. delegati. Hippolit de Mansil. ad l. 1. ff. de siccar. Alexand. conf. 103.
Rosenthal de feud. cap. 1. n. 12 Cover. in elem. 1. §. 2. de homicid. Maschard.
Schrad Bos. d. loc. Decian. in d. tr. tom. 2. lib. 9. c. 96. (b) l. furti §. ope. l. is
qui 34 ff. de furt. l. sap. de V. S. §. utendum l. de oblig. quæ ex del. & ibi Min-
sing. Schneid. Heig. Wesenb. Geil. de P. P. cap. 1. n. 43. Menoch. d. loco ca-
su 349. Opem autem fert qui ministerium adjutorium ad delictum
committendum præbet, ut si arma ad vulnerandum, & occidendum
ferramenta, scabias & alia instrumenta ad furandum scienter, & dolose
(quod tamen in dubio non præsumitur Boeri. decis. 167 n. 2. Menoch.
d. c. 3. n. 449.) accommodaverit Maschard. de probat. lib. 1. conclus. 159. n.
24. Menoch. d. casu 349. Gomez. d. loc. c. 3. Boloch. conf. 5. Natta conf. 15.
Landrecht art. 13. & 24. lib. 2. Schneid. & interpp. d. loco. Hic controversi
solent sibi ne illa verba ope & consilio, item mandato, consilio auxilio
coniunctum accipienda, an vero distinctum? Quod magis est Goed. in
l. 52. d. V. S. Wesenb. in parat. ff. de furt. n. 11. Clar. 5. sent. 88. Felin. in c. si-
cut extra de homicid. Diss. Donell. 15. com. 29. & alij non pauci. (c) §. uten-
dum l. de oblig. quæ ex delict. qui pignore §. qui ferramenta ff. de furt. l. si
sciente 7 ff. ad l. Cornel. de sic. Unde quæritur an qui ante delictum opera
dolose scienter & præcedente tractatu attulit, æque gravi pœna atque
delinquens affici debeat. Non una est omnium interpp. sententia. non
nulli contendunt, ut Felin. in c. 11. n. 19. de offic. delegati. & in cap. sicut di-
gnum extra de homicid. Socin. conf. 188. lib. Cæpol. conf. 27. lib. 9. con-
tendunt auxiliatorem ante delictum eadem qua delinquentem pœna
plectendum: quando causam (quod quando fiat declarat Socin. d.
confil.)

